

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Michala Kubánka a z přísedících Anny Frankové a Doc. RNDr. Miroslava Tettera, CSc. v hlavním líčení konaném dne 08. ledna 2016, **t a k t o**:

Obžalovaný

[REDACTED]
nar. [REDACTED] ve [REDACTED],
trvale bytem [REDACTED],
adresa pro doručování [REDACTED]

je v i n e n , ž e

v blíže nezjištěných dnech nejméně v období od roku 2010 do března 2014, ve společně obývaném bytě s manželkou [REDACTED] a dalšími dětmi v domě č. [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], v přesně nezjištěném počtu případů, opakovaně, někdy i několikrát v týdnu, nevlastní dceru nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED], na jejíž výchově se podílel nejméně od roku 2005, v době nepřítomnosti matky nejprve osahával na prsou a po celém těle, hladil na přirození, posléze na ní vykonával soulož, které se ona bránila, odpor překonal držením jí za ruce či zalehnutím, a přestože pochopil odpor nezletilé, opakovaně ji k pohlavnímu styku nutil, v jednom případě ji donutil k souloži v osobním automobilu Ford Focus, když zastavil v lese za obcí [REDACTED] a sklopil přední sedadla, vyhrožoval poškozené, že udělá zle jí a potom se půjde oběsit, pokud někomu řekne o tom, co se mezi nimi odehrává, a takového jednání se dopouštěl, ačkoliv věděl, že je dítě mladší patnácti let, resp. dítě mladší než osmnáct let,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží, na dítěti a na dítěti mladším patnácti let,

t í m s p á c h a l

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šest) let a 6 (měsíců)**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **u k l á d á** povinnost k náhradě škody k rukám poškozené [redacted], nar. [redacted], zastoupené matkou [redacted], nar. [redacted], v částce **500.000,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování, zejména na podkladě výpovědi obž. [redacted], výpovědi poškozené nezletilé [redacted], svědectví [redacted], [redacted] a dalších, znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a listinných důkazů, bylo zjištěno, že obž. [redacted], nar. [redacted], v blíže nezjištěných dnech, nejméně v období od ledna 2010 do března 2014, v místě trvalého bydliště v obci [redacted] – [redacted], okres Prachatice, v bytě společně obývaném s manželkou [redacted] a dalšími dětmi, v přesně nezjištěném počtu případů opakovaně, někdy i několikrát týdně, nevlastní dceru nezletilou [redacted], nar. [redacted], na jejíž výchově se podílel nejméně od roku 2005, v době nepřítomnosti matky, kdy tato byla na nočních směnách v zaměstnání, nejprve osahával na prsou a po celém těle, případně jí hladil na přirození, posléze na ní opakovaně konal soulož, které se bránila slovně i fyzicky, kdy obžalovaný pro překonání odporu, tuto držel za ruce, případně ji zalehl vlastním tělem, a přestože pochopil odpor nezletilé, opakovaně ji k pohlavnímu styku nutil, vedle toho jí vyhrožoval, že pokud někomu o takovém jednání

řekne, jednak udělá něco sobě, případně i dalším členům rodiny, v takovém jednání pokračoval, ačkoliv věděl, že je osobou mladší patnácti let a též poté, co dovršila patnáct let, přičemž vzhledem k nízkému věku a s tím spojené duševní nezralosti, v počátku sexuálních ataků jednak nedokázala posoudit smysl jednání obžalovaného a nedokázala se účinně bránit. Při jednání a zvolené obraně utrpěla drobná poranění především v podobě pohmožděnin na různých částech těla, následně se u ní rozvinula porucha spánku se změnami nálad, které jí negativně ovlivňovaly na životě.

Obž. [redacted] odmítl, že by osahával a opakovaně znásilňoval nevlastní dceru [redacted]. Uvedl, že pokud v bývalém bydlišti hlídal v noční době děti, včetně poškozené, byla v bytě přítomna dále nezletilá dcera [redacted], případně syn [redacted]. Za této situace je nemožné, aby se dopouštěl jednání, které je mu vytýkáno. Domnívá se, že poškozená [redacted] nemůže unést to, že se rozešel s její matkou a rodinu opustil v červnu 2014, obvinění ze strany [redacted] bere jako mstu, že navázal vztah s paní [redacted], ke které má nepřátelský postoj bývala manželka. Dále obžalovaný argumentoval tím, že ve svém telefonu má stále uložené SMS zprávy, které mu přicházely právě od poškozené, a ze kterých je patrné, že se na něj něco chystá. Tyto zprávy pak předložil a jsou součástí důkazního stavu (č.l. 49-51).

Dále z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že prakticky od roku 2005 začal žít s [redacted], a proto se podílel i na výchově její dcery [redacted]. Mezi dětmi nedělal žádných rozdílů. Z důvodu stupňujících se projevů žárlivosti ze strany [redacted], ze společné domácnosti odešel v červnu 2014, odchod avizoval asi dva měsíce předem. Bývalá manželka ho podezírala z paralelního vztahu se ženami, převážně se zpěvačkami hudební skupiny [redacted], které počátkem roku 2014 začal dělat manažera. Od října 2014 pak žije společně s [redacted]. Domnívá se, že právě soužití s [redacted] nese jeho bývalá manželka a taktéž poškozená, značně negativně. V této souvislosti mu začaly chodit SMS zprávy, které ukazoval i členům kapely. Obžalovaný zmínil, že i poté, co se odstěhoval ze společné domácnosti, byl v kontaktu s poškozenou, i z tohoto důvodu dovozuje, že vše je vymyšlené. Obžalovaný zmínil SMS zprávy, jakož i osobní návštěvu v jeho novém bydlišti. Obžalovaný dále na podporu svých argumentů zmínil přítomnost poškozené na večeři v polovině roku 2014, kde za přítomnosti členů kapely se nezletilá [redacted] opila a byla vůči němu slovně agresivní až vulgární. Domnívá se, že vzhledem k věku poškozené tato začala mít zájem i o intimní oblast, začala se zajímat o kluky. V této souvislosti zmínil jedinou okolnost intimnějšího charakteru, kdy musel čelit situaci, kdy mu poškozená v silné podnapilosti v koupelně sáhla na penis a nabídla mu uspokojení. Proti takovému jednání se ohradil s tím, že to byl první a poslední tělesný kontakt takového charakteru, který mezi ním a poškozenou byl. Obžalovaný doznal, že v době, kdy manželka byla na nočních směnách, zabezpečoval péči o děti, ani v té době se nestávalo, že by například za ním poškozená přišla a ležela s ním na jedné posteli.

Z výpovědi **poškozené** [redacted] vyplynulo, že k obtěžování ve formě osahávání, které postupem doby přerostlo v pravidelné a vynucené soulož, začalo docházet v době, kdy jí bylo dvanáct let, blíže nebyla schopna počátek jednání obžalovaného zařadit. Konec jednání obžalovaného zařadila do měsíce března 2014, v té době již věděla o mimomanželském poměru nevlastního otce, následně se v červnu odstěhoval. Poškozená popsala, že obývala společně pokoj s mladší sestrou [redacted], v době, kdy je přes noc hlídal obžalovaný, k ní začal docházet do pokoje, následovala ho do obývacího pokoje, který rodičům sloužil současně jako ložnice, zde ležela na rozkládacím gauči. Zde jí obžalovaný

nejprve osahával na těle, zejména na prsou, zadní části těla a též na pohlaví. Jednání jí nebylo příjemné, snažila se bránit, avšak obžalovaný využil své fyzické převahy, seděl na ní, případně jí zalehl, či jí držel za ruce. V následné době takové jednání opakoval, vždy pokaždé, když byla matka na noční směně. Vše se odehrávalo v bytě v místě bydliště o velikosti 3+1. Pohlavní styk popsala tak, že došlo k zasunutí penisu do pochvy, obžalovaný si předtím navlékl kondom. K souložím docházelo i několikrát do týdne. Z důvodu násilí, které na ní obžalovaný vykonal, měla poranění v podobě modřin či odřenin. Tyto pak matce či jiným vysvětlovala tak, že si je udělala sama, například při tělesné výchově. Nikomu se s tím nesvěřovala, že jí nevlastní otec znásilňuje, neboť jí vyhrožoval, že pokud to někomu řekne, tak si něco udělá, resp., že se oběsí. Z výpovědi dále vyplynulo, že od doby roku 2014 měla zdravotní obtíže, trpěla zejména nespavostí. Protože nechtěla být takovému jednání vystavována, snažila se situacím předcházet tím, že předstírala spánek, menstruaci, či si přilehla do postele k mladší sestře.

Z výpovědi poškozené vyplynulo, že odchodu nevlastního otce ze společné domácnosti litovala, neboť k němu cítila blízkost, na druhé straně se jí ulevilo, že nebude vystavována popisovanému jednání. Výpověď poškozené obsahuje i popis událostí, za kterých se svěřila [REDAKCE], a zejména na internátu. Výpověď obsahuje i důvody (předchozí hádka se spolubydlícími), za kterých se dostala do hovoru s vychovatelkou paní [REDAKCE], které naznačila, že byla nevlastním otcem zneužívána. Poškozená potvrdila, že byla připravena o zážitcích mlčet, nechtěla se nikomu svěřit, a to ani matce, pokud se matka ptala na modřiny, které jí způsobil obžalovaný při donucení k souložím, zalhala, že si poranění způsobila ve škole. Vyjma souloží po ní obžalovaný jiné praktiky nepožadoval. Dále zmínila událost z koupelny, kdy obžalovaný požadoval umytí celého těla.... Pokud používala obranu v podobě odstrkování rukama, kopání nohama, tato byla marná. Právě v rámci obrany měla po těle modřiny. Matce se svěřila v době, kdy s nimi obžalovaný nežil, ta zareagovala tak, že případné oznámení ponechala na jejím rozhodnutí. V té době se stále obávala případných negativních reakcí obžalovaného, současně necítila potřebu se svěřovat dalším lidem. Přesto s matkou vyhledaly zařízení v Prachaticích, kde měla možnost si popovídat s paní [REDAKCE], té však žádné podrobnosti nesdělila, pouze jí předala kontakty. Po oznámení na internátě, věc s matkou podrobně již neřešila, nechtěla o tom mluvit.

Je nezbytné uvést, že poškozená popřela, že by v důsledku vynucených souloží, jí vzniklo poranění. V té době již menstruovala, obžalovaný měl o tom přehled, v této době si pohlavní styk nevynucoval. Právě probíhající menstruaci použila jako formu obrany před obžalovaným. V současné době má přítele jménem [REDAKCE], vztah navázali v srpnu 2014, intimně spolu žijí, snaží se příteli v této oblasti vyhovět, avšak kolikrát se stalo, že pláče. Partnerovi o všem řekla ještě před oznámením na policii. Zhruba od dvanácti let věku trpí nespavostí, absolvovala opakovaně vyšetření bez závěrů. Poškozená popřela, že by byla iniciátorem údajné lži ohledně užívání drog spolužačkou, podala vysvětlení o tom, jak se celá událost odehrála. Nespavostí trpí do současnosti, uvedla, že po výsledku na policii dochází za psychologem, kde celou událost probírají, cítí zlepšení. V průběhu výsledku poškozená vyjádřila obavu o mladší sestru [REDAKCE] v tom směru, aby nebyla vystavena podobnému jednání. Jak výpověď poškozené na policii, tak v řízení před soudem, byla přerušena zjevnými emocemi poškozené (pláč) v okamžiku, kdy popisovala sexuální násilí ze strany obžalovaného.

Svědkyňě [REDAKCE], matka nezletilé [REDAKCE], ve své výpovědi potvrdila, že ve společné domácnosti s obžalovaným začala žít v roce 2005, kdy

obžalovaný se podílel na výchově jejich nezletilých dětí [REDAKCE] a [REDAKCE]. V roce 2006 se jim narodila dcera [REDAKCE], všichni žili ve společné domácnosti na adrese bydliště. Poté, co nastoupila do pekárny, byla zařazena na směnný provoz, opakovaně docházela na noční směnu, která začínala kolem 17.00 hodin. Po dobu její nepřítomnosti se o děti staral právě obžalovaný. Z výpovědi svědkyně dále vyplynulo, že společné soužití bylo ukončeno v červnu 2014, kdy obžalovaný odešel ze společné domácnosti. V této souvislosti zmínila, že se jí dcera zmínila, že se jí odchodem obžalovaného ze společné domácnosti ulevilo, nicméně v přístupu k dětem ze strany obžalovaného nevnímala žádných rozdílů. Konkrétně ke vztahu mezi [REDAKCE] dcerou a obžalovaným uvedla, že pociťovala období, kdy mezi obžalovaným a dcerou to jiskřilo, pak se situace zklidnila, kdy naopak vnímala zjevnou náklonnost. Vnímala, že v jistém období je dcera na obžalovaného drzá, což jí zarazilo. Náklonnost se měla projevovat tak, že dceru zahrnoval dárky, např. jí koupil mobilní telefon ihned poté, co jej dcera ztratila. Svědkyně potvrdila, že pozorovala na straně dcery neobvyklé obtíže, nespavost, vznětlivost, výbušnost, atd. Takové chování připisovala pubertě dcery, nakonec vyhledali dětského lékaře. Poprvé byla o podezření, které je předmětem trestního stíhání, vyrozuměna známou, paní [REDAKCE]. Zpočátku tomu nechtěla věřit, připustit si variantu, že je to pravda, důvodem je fakt, že s obžalovaným mají společnou dceru [REDAKCE]. Vzhledem k následnému rozvodu manželství, ponechala věc na uvážení dcery, svědkyně potvrdila vyhledání odborné pomoci v [REDAKCE], hovoru dcery se sociální pracovníci přítomna nebyla. Na dceru nenaléhala, pokud se snažila navázat na uvedené téma hovor, vždy začala dcera plakat.

K pohlavnímu životu v manželství svědkyně uvedla, že aktivita byla na její straně, styk probíhal jedenkrát až dvakrát do měsíce. V roce 2012 byla dcera hospitalizována v nemocnici, připadalo jí, že se dcera na návrat netěší. Svědkyně potvrdila, že pozorovala na těle dcery „modřiny“, dcera k jejich původu uvedla vždy nějakou příhodu. Dále svědkyně potvrdila, že byla vyrozuměna pracovníky internátu o tom, že se [REDAKCE] psychicky zhroutila, že uvedla okolnosti ohledně zneužívání ze strany nevlastního otce. Z výpovědi svědkyně dále vyplynulo, že z důvodu návštěv dcery u psychologa, se její chování, resp. projevy, zlepšily.

Svědčině [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdila, že byla přítelkyní [REDAKCE], jako kamarádky se občas navštěvovaly. Soužití manželů [REDAKCE] vnímala jako normální, o žádných problémech předem nevěděla. Dále svědkyně potvrdila setkání o letních prázdninách roku 2014. V té době již obžalovaný nežil ve společné domácnosti, byla vyrozuměna, že odešel. Posléze se dala bez přítomnosti paní [REDAKCE] do hovoru s malou [REDAKCE], která se rozbřečela a současně naznačila, co s ní její nevlastní táta prováděl v době, kdy matka byla v práci. Bližší okolnosti nesdělila, nicméně domnívala se, že se jí snaží naznačit, že mohlo docházet k zneužívání. S odstupem asi dvou až tří dnů to sdělila její matce, která na takové sdělení reagovala velice překvapivě a vyzvíдалa bližší okolnosti.

Z výpovědi **svědka** [REDAKCE], bylo zjištěno, že se s [REDAKCE] poznal v červenci 2014, od srpna spolu chodí, provozují pohlavní styky. Svědek zmínil, že zhruba od října 2014 vnímal změnu chování [REDAKCE], kdy v té době již uskutečňovali pohlavní styky. Přítelkyně se mu svěřila s tím, že jí otčím zneužíval, bylo to až na jaře roku 2015, prakticky poté, co byla přítelkyně vyslechnuta policií. Osobu obžalovaného prakticky nikdy neviděl, tudíž se k němu nemůže vyjádřit. Potvrdil, že přítelkyně má problémy se spánkem. Současně svědek potvrdil, že přítelkyně vyjadřovala obavu o mladší sestru [REDAKCE], že nechce, aby se k ní obžalovaný choval jako k ní.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], pracovnice domova mládeže, kde byla od září 2014 poškozená [REDAKCE], vyplynulo, že v listopadu téhož roku se jí při výměně prádla svěřila s tím, že má problémy doma. Současně uvedla, že je zneužívána. Z tohoto důvodu kontaktovala výchovnou poradkyni, avšak mezi tím [REDAKCE] onemocněla. Proto k dalšímu hovoru došlo až v lednu 2015. Zde opětovně potvrdila, že je pravdou, že je zneužívána. Jelikož nepůsobí přímo jako vychovatelka, celou záležitost oznámila paní [REDAKCE]. Z výpovědi svědkyně dále vyplynulo, že chování [REDAKCE] se vykazovalo značnými výkyvy, spolubydlící na pokoji ji braly jako rušivý element právě z důvodu problému se spánkem. Z výpovědi svědkyně se podává, že již předtím měla o zneužívání povědět své matce a snad nějakému zařízení v [REDAKCE].

Svědkyně [REDAKCE], výchovná poradkyně, potvrdila okolnosti zápisu sdělení ze strany [REDAKCE]. Kontakt byl zprostředkován kolegyní [REDAKCE]. Pokoušela se s [REDAKCE] navázat kontakt, tato byla nemluvná, cítila, že jí celá záležitost je velice nepříjemná. Rozhovor trval zhruba dvě hodiny, přičemž jí [REDAKCE] řekla, že od dvanácti let má problémy s nevlastním otcem. Postupně sdělila, že byla nejprve otcem osahávána a později v nočních hodinách, kdy byla matka mimo domov, tam docházelo k pohlavnímu styku. Na další podrobnosti se nevyptávala, sepsala o tomto záznam, současně poučila nezletilou [REDAKCE], že se jedná o velice závažnou informaci. Ptala se jí, zda vše, co jí sdělila, je pravdou, což jí opětovně [REDAKCE] potvrdila. Poté celou věc oznámila policii. Poté, co byla záležitost uzavřena, byla informována její matka o tom, jaké kroky byly podniknuty. Posléze došlo k osobní schůzce, kdy paní [REDAKCE] měla slzy v očích, vyjadřovala přání, aby se záležitost nepotvrdila.

V průběhu hlavního líčení soud dále vyslechl v procesním postavení svědků [REDAKCE], přítelkyni obžalovaného, [REDAKCE], [REDAKCE], coby členy hudební skupiny [REDAKCE]. Tyto osoby podaly svědectví v tom směru, že znaly obžalovaného zhruba půl roku, a to jako obětavého otce, který neměl dělat rozdíly mezi svými dětmi a dětmi v té době manželky [REDAKCE]. Všichni jmenovaní shodně popsali, že vztah obžalovaného k poškozené byl dobrý, zmínili opakované společné návštěvy hudebních zkoušek. Všichni svědci vykreslili obžalovaného jako osobu, která měla problematické manželství, manželka žárlila, dle svědectví bezdůvodně, současně všichni shodně uvedli, že pokud jí obžalovaný vzal na zkoušku, vnímali, že nezapadá do skupiny. Všichni svědci zmínili projevy žárlivosti, např. telefonáty obžalovanému apod. Svědci, zejména svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], potvrdily okolnosti sezení v restauraci za přítomnosti obžalovaného a jeho nevlastní dcery [REDAKCE], kdy tato se po požití několika piv chovala velice nevhodně, byla směrem k obžalovanému vulgární, takové jednání vnímaly negativně.

Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že navázala o letních prázdninách roku 2014 vztah s obžalovaným, od října žijí ve společné domácnosti. Z minulosti se zná s jeho bývalou manželkou [REDAKCE]. V minulosti se dokonce navštěvovaly, dle jejího názoru je paní [REDAKCE] neskutečně žárlivá. Vztahy mezi nimi jsou negativně zatíženy z bývalého společného zaměstnání v [REDAKCE], původ je ve sporech, které blíže nerozvedla, označila je za malicherné. Oznámení [REDAKCE] nevěří, domnívá se, že je zatím snaha o majetkový prospěch. Poté, co společně s obžalovaným začali žít, byl konfrontován s SMS zprávami, které byly výhrůžné. Svědkyně zmínila i telefonáty poškozené přítelovi, kdy se [REDAKCE] bezdůvodně domáhala, aby přítel vrátil matce malou [REDAKCE].

Po podání obžaloby byl opatřen důkaz v podobě protokolu o ohledání místa činu, v podobě bytu obývaného [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], konkrétně bytu o velikosti 3+1, včetně fotodokumentace. Dále byl opatřen důkaz v podobě úředního záznamu o vytěžení osoby [REDAKCE], pracovnice o.p.s. [REDAKCE], jmenovaná nebyla schopna potvrdit či vyvrátit návštěvu poškozené, případně její matky, uvedla, že služby jsou poskytovány anonymně.

Dále soud provedl důkaz zajištěnými SMS zprávami, které poskytl v rámci výslechu obžalovaný (č.l. 49-51), jakož i poškozená (č.l. 69-71). Jedná se obsahově o totožnou SMS komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou. V rámci dodatečně opatřeného důkazu v podobě ohledání místa činu, předala poškozená policistům mobilní telefon zn. [REDAKCE], IMEI: [REDAKCE], z něhož byly pořízeny další SMS zprávy mezi obžalovaným a poškozenou, a které byly vyhodnoceny jako zájmové. Dále soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Prachaticích sp.zn. [REDAKCE], předmětem řízení byla žaloba na rozvod manželství. Lze jenom obecně zmínit, že žaloba na rozvod manželství, jakož i vlastní průběh jednání, nepřinesli žádné relevantní informace o sdělení jakýchkoliv informací o podezření na zneužívání nezletilé [REDAKCE] ze strany obžalovaného. Ani v rámci samotného jednání v prosinci 2014 [REDAKCE] takovými skutečnostmi neargumentovala. Shodné skutečnosti byly zjištěny i z opatrovnického spisu téhož soudu pod sp. zn. [REDAKCE]. Z vyjádření společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] (č.l. 312) bylo zjištěno, v jaké dny v období 2011-2014, byla [REDAKCE] zařazena na noční směny.

V průběhu úkonů trestního řízení byl zajištěn postupem dle § 78 tr. řádu mobilní telefon a osobní počítač z majetku obžalovaného, kdy tyto věci byly následně podrobeny kriminalistické expertize. Ze znaleckého posudku v oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat (č.l. 199-201, dále na č.l. 209-212), nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti. Z paměti vydaného mobilního telefonu a SIM karty byla opětovně zjištěna SMS komunikace, tak jak bylo uvedeno shora. Důležitým důkazem je listina s názvem *Zápis z jednání nezletilou žákyní [REDAKCE]* ze dne 19. 1. 2015 (č.l. 228). Obsahem je sdělení [REDAKCE] o zneužívání ze strany nevlastního otce [REDAKCE], včetně poznámky, že během jednání vykazovala zjevné známky nervozity, současně poškozená zmínila pocity strachu, výkyvy nálad, nespavostí.

Z lékařské zprávy vyhotovené pro účely trestního řízení MUDr. Bendovou, ošetřující lékařkou [REDAKCE], vyplynulo, že nemocnost byla až do roku 2012 nízká. Počínaje rokem 2012 se objevují zdravotní obtíže, které nejsou uspokojivě vysvětleny, a to v podobě opakovaných bolestí břicha, jakož i poruchy spánku a chování (neklidný spánek, mluvení ze spaní, lítostivost, unavenost, apod.). Byť byla nasazena léčba, tyto potíže prakticky neodezněly. V listopadu 2014 se pak dostavuje [REDAKCE] v doprovodu s matkou s tím, že se chová netečně, apaticky. Ošetřující lékař usuzuje na akutní depresivní poruchu a odesílá k hospitalizaci, ke které však nezletilá nenastoupila.

K osobě poškozené [REDAKCE] byl vypracován znalecký posudek v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Znalec [REDAKCE] uvedl, že posuzovaná [REDAKCE] z psychologického hlediska netrpí poruchami myšlení, vnímání či paměti, případně duševní chorobou či poruchou, která by měla z forenzního hlediska vliv na její schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, a to jak obecně, tak i vzhledem k vyšetřovaným událostem. Je tedy schopna reprodukce okolností projednávaného trestného činu i s časovým odstupem. Znalecké

zkoumání neprokázalo u posuzované přítomnost závažné psychopatologie ve smyslu psychotického onemocnění, deprese, či pervazivní vývojové poruchy. Na druhé straně však znalec uvedl, že identifikoval silné negativní emoční obsazení mužské figury, stejně jako značnou úzkost spojenou se sexuální tematikou. Vyšetřovaná [REDAKCE] inklinuje k vytěsňování ohrožujících (nepříjemných) zážitků, v jejím prožívání jsou naznačovány tendence k somatizaci. Citový život posuzované je neuspořádaný, rozkolísaný, objevují se různorodé, často i protichůdné emoce. Tyto intenzivní pocity pak posuzovanou znejišťují, neumí si s nimi poradit, a z tohoto důvodu se rozvíjejí depresivní příznaky. Posuzovaná [REDAKCE] je schopna adekvátním způsobem vyhodnocovat situaci, je schopna přizpůsobovat se měnícím podmínkám prostředí, vykazuje tedy adaptivní schopnosti uvažovat logicky a souvisle.

Znalec dále uvedl, že neshledal u poškozené přítomnost takových skutečností, které by zakládaly všeobecný sklon ke zkreslování výpovědi, lhaní či vymyšlení si. Na druhé straně však uvedl, že v projednávaném případě posuzovaná zřejmě informace sděluje selektivně, což se projevuje ve způsobu, jakým o událostech referuje. Znalec v této souvislosti uvedl, že se může jednat o formu vnitřní obrany poškozené za účelem zachování vnitřní stability a způsobu vyrovnání se s negativními prožitky, kterým měla být vystavena. Proto dle znalce z psychologického působí dojmem, že není ochotna sdělit všechny podstatné skutečnosti, či odpovědět na otázky týkající se detailů udávaných sexuálních kontaktů s obžalovaným, proto odpovídá vyhýbavě, nejasnosti není ochotna objasnit.

Při hodnocení specifické věrohodnosti znalec uvedl, že výpověď [REDAKCE] obsahuje očekávané množství detailů, přičemž se objevují taktéž neobvyklé podrobnosti v podobě například atypické formy zastrašování. Znalec zopakoval, že odpovědi jsou spíše méně obsáhlé, nicméně citový doprovod ve výpovědích se jeví být autentický. Znalec zdůraznil vztahové vazby v prostředí, ve kterém se v inkriminovaném období poškozená nacházela. Při psychologickém vyšetření se projevila ambivalentní povaha vztahu k obžalovanému, kdy vztah nezahrnuje pouze negativní aspekty, jak proklamuje. Naopak znalec zaznamenal i pozitivní vazby, které se váží na zjištění, že se obžalovaný dlouhodobě podílel na její výchově. Nápadný je testový nálezný, který ukazuje na silné emoční (negativní) obsazení otcovské figury a současně poškozená vnímá problematiku sexualitu. Vztah k nevlastnímu otci je nezvykle patologický, přičemž znalec uvádí, že v této souvislosti nelze přehlédnout psychosomatické potíže, které se časově shodují s dobou, kdy mělo docházet k inkriminovanému jednání, pro které je obžalovaný stíhán. Vztah k matce je u posuzované též ambivalentní, jsou zaznamenány negativní postoje, které lze vysvětlit i tím, že matka jí nepomohla v době, kdy to od ní očekávala, nelze dle znalce vyloučit i motivy rivalit, vztah k matce je však prostý nenávisti či silných negativních emocí.

K vlastnímu šetření policie se poškozená staví zdrženlivě, jakoby zůstávala opodál. Souhrn nezjištěných skutečností, dle znalce, podporují psychologickou věrohodnost posuzované ve vztahu k možným sexuálním kontaktům s nevlastním otcem. Znalec dále uvedl, že ovšem zpochybňují poněkud jejich násilný charakter, resp. takový závěr upřesnil v tom směru, že sexuální kontakty nemusely být nedobrovolné po celou dobu, o které poškozená referuje, přičemž posuzovaná mohla těžit z pozornosti nevlastního otce, ke kterému měla blízký vztah. Toto dokresluje znalec i se závěrem, že po odchodu obžalovaného ze společné domácnosti se s tím posuzovaná jenom těžko vyrovnává. Znalec vyloučil na straně [REDAKCE] motivy mstivosti, což dokumentuje například tím, že posuzovaná je relativně zdrženlivá v popisu násilného jednání ze strany obžalovaného, k vlastním úkonům trestního řízení spíše přistupuje pasivně. Konečně ze znaleckého posudku

vyplývalo, že na straně posuzované nebyly zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy. Psychika posuzované však byla zasažena zpracováním traumatických zkušeností, jedná se o kompenzovanou problematiku, která zcela jistě souvisí s dřívějšími negativními zážitky. Tyto mohou být dávány do souvislosti s jednáním obžalovaného sexuálního charakteru.

Obžalovaný [redacted] byl podroben zkoumání znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Podle závěru znaleckého posudku obžalovaný nejevil a nejeví známky duševní choroby či poruchy. Byla vyloučena závislost na alkoholu a psychotropních látkách, nebyla zjištěna ani žádná forma sexuální deviace. Příčetnost obžalovaného nebyla v době činu, pro který je stíhán, žádným způsobem snížena či dokonce vymizená. V průběhu hlavního líčení pak byl zpracován doplněk znaleckého posudku, zejména v části falopletismografického vyšetření, k rozptýlení pochybností o jeho validitě, a to vzhledem k zjištěnému užívání léku. Ani opakování daného falopletismografického vyšetření však nepřineslo, ohledně závěrů znalkyně z oboru psychiatrie a sexuologie, nové skutečnosti.

Dále soud provedl důkaz zajištěnými SMS zprávami, které dokreslují komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, zejména v období října roku 2014. Dále soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Prachaticích sp.zn. [redacted], kdy tamní soud rozhodoval o návrhu [redacted] na rozvod manželství. Lze jenom obecně zmínit, že žaloba na rozvod manželství, jakož i vlastní průběh jednání, nepřinesl žádné relevantní informace o podezření na zneužívání nezletilé [redacted] ze strany obžalovaného. [redacted] takovými skutečnostmi neargumentovala v rámci rozvodového řízení. Z vyjádření společnosti [redacted] – [redacted], se sídlem [redacted] (č.l. 312) bylo zjištěno, v jaké dny v období 2011-2014, byla [redacted] zařazena na noční směny.

K osobě obžalovaného [redacted] nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Obžalovaný doposud nebyl odsouzen, stejně tak nebyl projednáván pro přestupek v místě bydliště. V době konání hlavního líčení byl obžalovaný dle svých slov zaměstnán na území [redacted] republiky Německo. Současně souběžně s projednávanou trestní věcí bylo vedeno opatrovnické řízení ohledně úpravy styku obžalovaného a jeho dcery, nezletilé [redacted]. Soud měl k dispozici část spisového materiálu.

Vzhledem ke skutkovým zjištěním, tak jak z dokazování vyplývalo, a které budou zhodnoceny níže, soud rezignoval na opatření důkazu v podobě znaleckého posudku k ocenění utrpené bolesti a ztížení společenské uplatnění na podkladě metodiky zpracované k ust. § 2958 občanského zákoníku.

Hodnocení důkazů:

Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemném poměru. Provedené důkazy soud hodnotí jako úplné a tedy dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností. Důkazní situace je zastoupena především nepřímými důkazy. V neprospěch obžalovaného byl proveden jediný přímý důkaz v podobě výpovědi nezletilé [redacted]. Soud se proto musel vypořádat při přezkumu tvrzení uváděných poškozenou s dalšími, ve věci provedenými důkazy, které jsou důkazy nepřímými. Jak bylo

shora uvedeno, obžalovaný setrval na procesním postoji, kdy striktně odmítá obvinění, uvádí důvody, proč považuje tvrzení o sexuálním násilí, znásilnění, poškozené za nevěrohodná.

Z dokazování vyplynulo, že obžalovaný [redacted] se dlouhodobě, nejméně od roku 2005, podílel na výchově nezletilé [redacted], a to poté, co navázal partnerský vztah s její matkou. Dále má soud za nepochybné, že obžalovaný žil společně s poškozenou a její matkou, případně dalšími jejími sourozenci ve společné domácnosti na adrese [redacted], okres [redacted]. V červnu 2014 obžalovaný po manželských neshodách opouští společnou domácnost, v září 2014 je podán [redacted] návrh na rozvod manželství, příslušný soud rozhodl v měsíci prosinci 2014 o rozvodu manželství. Je nepochybné, že obžalovaný vykonával dozor nad poškozenou v době, kdy její matka byla v zaměstnání na noční směně. Tyto skutečnosti obžalovaný nepopírá. Dále má soud za prokázané, že po odchodu obžalovaného ze společné domácnosti s ním poškozené udržuje osobní kontakt, či kontakt prostřednictvím mobilního telefonu. Právě uskutečněné kontakty mezi obžalovaným a poškozenou, zpochybňují dle obhajoby tvrzení poškozené o tom, že byla vystavena sexuálnímu násilí ze strany nevlastního otce pod dobu více jak 4 let. Dle obhajoby se nejedná o projev chování oběti sexuálního trestného činu. Zde soud musí namítnout, že nelze vnímat, že by oběti znásilnění musely vykazovat jisté shodné charakteristiky, např. zcela odmítat osobu útočnicka, tak jak tvrdí obhajoba. Dle obhajoby nebyly provedeny žádné nepřímé důkazy, které by podporovaly tvrzení poškozené, např. nebylo prokázáno, že by poškozená utrpěla v důsledku násilí ze strany obžalovaného pohmožděniny, lze dle obhajoby uzavřít, že rodina [redacted] fungovala řádně, nebyly žádné náznaky toho, co následně tvrdí poškozená. Obhajoba dává oznámení o znásilnění se skutečností, že obžalovaný v říjnu 2014 navázal vztah s paní [redacted], což nese značně nelibě matka poškozené, která s ní má mít špatné vztahy. Samotná poškozená následně argumentuje tak, že se obává, aby obdobnému jednání jako ona, nebyla vystavena i její sestra [redacted], která otce navštěvuje.

Předně soud konstatuje, že pro zjištění skutkového stavu věci musel důsledně vyhodnotit výpověď obžalovaného a poškozené, to jednak osamoceně, a posléze v kontextu ostatních, ve věci provedených důkazů. Verze obžalovaného předpokládá, že se jedná ze strany poškozené [redacted] o mstu, potažmo její matky, za to, že opustil společnou domácnost, podle SMS zpráv, které obdržel od poškozené v říjnu 2014, začal tušit, že se proti němu chystá odvetný útok. Současně obžalovaný naznačuje, že právě v říjnu 2014 navázal vztah s [redacted], ke které má nepřátelský poměr bývalá manželka. Tyto skutečnosti mohly na straně poškozené nastartovat uvažování, které posléze před policií i soudem prezentuje. Pokud obžalovaný uvádí, že za odchodem ze společné domácnosti stála neúměrná žárlivost bývalé manželky, což mají dosvědčovat svědci [redacted], [redacted] a další, jeví se soudu paradoxním, že obžalovaný odchází ze společné domácnosti, prakticky rezignuje na další kroky spojené s předchozím soužitím, neinicuje rozvod manželství, ani řízení o výchově a výživě nezlet. dcery [redacted], tato řízení jsou vyvolána podáním dnes bývalé manželky. Současně je nutné zmínit, že obě řízení proběhla do okamžiku zahájení úkonů trestní řízení, resp. zahájení trestního stíhání, přičemž v návrzích nebyly [redacted] ani naznačovány okolnosti podezření ze sexuálního násilí páchaného na nezletilé [redacted] ze strany obžalovaného. A to vše za situace, kdy [redacted] již disponuje, byť velice kusými, informacemi ze strany dcery, ale též ze strany svědkyně [redacted] v tom směru, že vztah mezi obžalovaným a její dcerou mohl být zatížen v projednávaném směru. Soud má přitom za prokázané, že v této době již na podzim 2014 vyhledává svědkyně [redacted] s dcerou zařízení v [redacted] pod názvem [redacted], kde kontaktují sociální pracovníci [redacted]

Proti verzi předložené obžalovaný o mstivosti sdělení o znásilnění svědčí i další zjištění, že se nezletilá postupně, avšak velice kuse, svěřuje s některými okolnostmi o soužití s obžalovaným různým osobám mimo primární rodinu. Takové zjištění opětovně nesvědčí pro mstu vůči obžalovanému, jeví se být taková konstrukce příliš složitá. Jak například vyplynulo z výpovědi svědka [REDAKCE], osobu obžalovaného vůbec neznal, přítelkyni věřil, aktivním způsobem v její prospěch nevystupoval. Konečně lze zmínit i závěry znaleckého posudku vyhotoveného znalcem Mgr. V. Šnorkem, kdy vztahy poškozené k obžalovanému nejsou pouze nepřátelské, byť se snaží poškozená je před orgány činnými v trestním řízení prezentovat, ale zahrnují i pozitivní aspekty, které se váží na dobu, kdy obžalovaný zajišťoval její výchovu. Konečně nelze nezmínit, že poškozená se svěřuje poprvé podrobně o sexuálním násilí pracovnícím domova mládeže, tedy na neutrální půdě.

Pokud obžalovaný [REDAKCE] předložil již v průběhu přípravného řízení trestního SMS komunikaci s poškozenou z doby po odchodu ze společné domácnosti, na podkladě kterých prezentoval nepřátelský postoj vůči vlastní osobě, je nutné zmínit, že obsahem komunikace z října 2014 jsou skutečně výčitky adresované obžalovanému, avšak bez zjevných výhrůžek či náznaků výhrůžek do budoucna v podobě oznámení na policii. Ostatně zjištěná komunikace spadá do doby, kdy se poškozená již svěřila několika osobám, a nemohla mít jistotu, že tyto osoby nebudou ve věci aktivní. Ostatně lze uvést, že i poškozená doložila prostřednictvím zákonného zástupce shodnou SMS komunikaci, nadto doložila i další SMS zprávy z roku 2013. Tyto je nutno vyhodnotit jako obsahově zcela odlišné, je z nich patrný pozitivní vztah mezi obžalovaným a poškozenou, aniž by se z nich dalo usuzovat přímo na jednání, pro které je obžalovaný stíhán. Soud proto uzavřel, že ani důkazy v podobě SMS zpráv nepotvrzují verzi obžalovaného o mstivém motivu poškozené.

Pokud ve prospěch tvrzení obžalovaného o podezíravosti a žárlivosti manželky [REDAKCE] podali tvrzení svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], je nutné uvést následující. Z jejich výpovědi se podává, že ač znali obžalovaného krátce, tento je od počátku roku 2014 informoval o soužití s manželkou, její podezíravosti z nevěry atd. K osobě nezletilé [REDAKCE] uvedli, že vztah obžalovaného k ní nijak nevybočoval, vnímali ho jako starostlivého otce, který občas vzal nevlastní dceru na zkoušky hudební skupiny. To však nekoresponduje s tím, jak popsali alkoholový exces nezletilé, která v jejich (!) přítomnosti konzumuje alkohol, aby následně pod jeho vlivem se chovala k obžalovanému vulgárně, či ho zesměšňovala. Svědci shodně vyjádřili pohoršení nad takovým chováním nezletilé vůči nevlastnímu otci, tento se dle nich choval značně benevolentně, avšak nijak nezasáhl, a to ani proti konzumaci alkoholu nezletilou. Svědci dále potvrdili, že i poté, co obžalovaný ukončil soužití s manželkou, byl v osobním kontaktu s nezletilou [REDAKCE], ta se dokonce měla zajímat o osobu obžalovaného. Svědectví [REDAKCE], družky obžalovaného, přináší prakticky shodné údaje, které uváděl ve výpovědi obžalovaný, nadto zmiňuje zistný motiv poškozené a její matky, což nebylo v řízení prokázáno.

V kontextu doposud uvedeného, nelze nezmínit obsah svědectví [REDAKCE]. Ta zaujímá spíše pasivní pozici poté, co je konfrontována se sdělením [REDAKCE] a dcery, žádným způsobem do celé věci razantně nevstupuje, spíše je pozorovatelem. Její pasivní postoj koresponduje s opakovaným vyjádřením již v procesním postavení svědkyně v tom směru, že by byla ráda, kdyby podezření na znásilnění nebylo pravdivé. Nikoli proto, že by dceři od počátku nevěřila, ale vnímala situaci ze své pozice matky, která má s obžalovaným společnou dceru. Svědectví [REDAKCE] je

prosto snahy jakkoliv poškodit postavení obžalovaného, což koresponduje s jejím postojem v rozvodovém řízení, jakož i v opatrovnickém řízení ohledně nezletilé [REDAKCE]. Na jedné straně vnímá osobu obžalovaného negativně, zejména mu vyčítá rozbití manželství, avšak její výpověď nijak nefavorizuje sdělení dcery [REDAKCE].

V souhrnu shora uvedeného, soud označil obhajobu obžalovaného za nevěrohodnou, pokud nezletilá [REDAKCE] učinila oznámení o znásilnění jako údajnou odvetu za odchod obžalovaného ze společné domácnosti, či navázání nového partnerského vztahu, provedené důkazy takový závěr nepodporují. Se závěrem o nevěrohodnosti tvrzení obžalovaného o mstě, si však soud stěží mohl vystačit při zjištění skutkového stavu věci a konstatování, že verze poškozené je za této situace pravdivá. Naopak, tak jako výpověď obžalovaného, musel soud podrobit i výpověď poškozené přezkumu. Soud je přesvědčen, že pro správné pochopení jednání a chování poškozené a ověření její výpovědi, a tím i zjištění skutkového stavu věci, je důsledné vyhodnocení její procesní výpovědi na policii a následně před [REDAKCE] soudem, [REDAKCE] jakož i porovnání jí tvrzených skutečností s dalšími ve věci provedenými důkazy.

Osobnost nezletilé [REDAKCE] nevykazuje žádné známky poruchy myšlení, vnímání či paměti, či dokonce duševní choroby či poruchy, aby to mělo vliv na schopnost vnímat, zapamatovat a následně reprodukovat prožité události, jak bylo zjištěno znaleckým zkoumáním. Nebyly zjištěny žádné znaky svědčící proti její obecné věrohodnosti. Tvrzení obžalovaného o lhaní poškozené v souvislosti se spolužačkou, kterou měla nepravdivě nařknout z užívání drog, se neprokázalo. Soud opakuje, že obě výpovědi nezletilé [REDAKCE] po zahájení trestního stíhání, byly opatřeny v souladu s trestním řádem, kdy nejprve byla vyslechnuta v přípravném řízení za přítomnosti pracovníka orgánu sociálně právní ochrany dětí a psychologa. V řízení před soudem taktéž byla vyslechnuta v přítomnosti orgánu sociálně právní ochrany dětí. Poškozená se opakovaně shodně vyjádřila k období, kdy mělo docházet k sexuálním atakům vůči ní ze strany obžalovaného, počátek zasadila do věku 12 let, tedy od roku 2010, konec období vymezila na březen 2014. Dále z výpovědi poškozené je zjevné, že sexuálně motivované chování obžalovaného vůči jí samotné se vyvíjelo, nejprve čelila vynucenému osahávání na různých částech těla, zejména prsa, hýždě a pohlaví, tyto ataky popisuje tak, že se na ní obžalovaný obkročmo na posteli posadil, držel jí ruce a osahával jí. Posléze, cca od roku 2012, na ní obžalovaný opakovaně vykonával pohlavní styk ve formě soulože. Společným jmenovatelem jednání obžalovaného bylo to, že se tak stávalo v době, kdy matka byla na noční směně v zaměstnání, a to i několikrát do týdne. Pokud zpočátku dávala najevo nesouhlas tím, že se snažila bránit, dále z její výpovědi vyplynulo, že obrana nebyla účinná pro značnou fyzickou převahu obžalovaného. Dále zmínila i formu výhrůžek, které měly směřovat k tomu, aby zamlčela jednání obžalovaného, současně jí bylo naznačeno, že pokud tak neučiní a věc oznámí, bude „zle“ a sám se oběsí. Dále poškozená shodně uváděla, že se snažila bránit tak, že předstírala menstruaci, opakovaně si přilehla do postele k mladší sestře [REDAKCE], případně užila alkohol, avšak zvolená obrana nefungovala, vždy pro ni obžalovaný do dětského pokoje přišel a musela ho následovat do obývacího pokoje, který sloužil jako ložnice, a zde být nevlastnímu otci po vůli. Konstantně uváděla i okolnosti znásilnění v osobním motorovém vozidle zn. Ford, obžalovaný i svědkyně [REDAKCE] potvrdili, že takové vozidlo v rodině užívali.

Výpověď poškozené je spíše méně obsáhlá a popisná, poškozená referuje o vlastních zážitcích spíše kuse až zdrženlivě. Přesto však obsahují některé detaily, např. užívání preservativu obžalovaným, následnou nespavost atd. Současně poškozená uvedla, že neměla odvahu se osobám blízkým svěřit, zejména matce či kamarádkám, což koresponduje, kdy a

jakým osobám, a jakým způsobem zhruba od poloviny roku 2014 směřuje poškozená sdělení. Nicméně slyšení svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] potvrzují základní obsah sdělení poškozené, že byla ze strany nevlastního otce vystavena jednání se zjevným sexuálním kontextem. Především výpovědi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] musí soud považovat za objektivní, neboť k poškozené či obžalovanému neměly žádný vztah, lze vyloučit zaujatost. Právě svědkyni [REDAKCE], jako výchovné poradkyni domova mládeže v [REDAKCE], kde od září 2014 poškozená v souvislosti se školní docházkou pobývala, se poškozená poprvé podrobně svěřila s tím, jakému jednání byla ze strany nevlastního otce dlouhodobě vystavena. Z výpovědi svědkyně se vedle popisné části toho, co od poškozené zjistila, se podává, že poškozená byla zdrženlivá při líčení jednání nevlastního otce, projevovala emoce (pláč) což opětovně koresponduje s procesní výpovědí poškozené, jakož i se závěry znaleckého posudku psychologického. Neméně důležité je svědectví [REDAKCE] v tom směru, že oznámila poškozené, že věc bude nucena oznámit policii, upozornila jí na závažnost sdělení a současně poučila o následcích pro případ, že by její oznámení bylo smyšlené. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je podporována svědectví svědkyně [REDAKCE], a zejména obsahem zápisu ze dne 19. 1. 2015 (č.l. 228) Prakticky shodné skutečnosti následně poškozená uvedla po zahájení trestního stíhání na policii.

Z provedeného dokazování vyplynulo, že nezletilá [REDAKCE] začala trpět zhruba od roku 2012 nespavostí. Tuto skutečnost uvedla nejprve samotná poškozená, potvrdily to obžalovaný, její matka, ale též například svědkyně [REDAKCE]. Lékařská zpráva vyhotovená MUDr. Ivou Bendovou (č.l. 236) hovoří o tom, že se příčinu nespavosti nepodařilo zjistit, v souvislosti s poruchou spánku byly zjištěny i další psychosomatické obtíže (bolest břicha, únava, apatičnost, netečnost, zpomalené pohyby), opětovně původ obtíží nebyl zjištěn. Znalecký posudek z odvětví zdravotnictví, obor psychiatrie, klinická psychologie hovoří o osobě poškozené v době vyšetření, že její citový život je neuspořádaný, rozkolísaný, intenzivní pocity jí paralyzují, neumí si s nimi poradit, rozvíjejí se potom příznaky deprese. Současně nebyla vyloučena psychická porucha. Za této situace se potom poškozená uchyluje k disociativním (obraným) projevům v podobě vytěšňování ohrožujících zážitků. Právě tendence k somatizaci je možné dávat do souvislosti s jednáním, které poškozená popisuje. Znalec sice vyloučil následek na straně poškozené v podobě posttraumatické stresové poruchy, nicméně poukázal, na traumatické zkušenosti poškozené na úrovni hlubších vrstev psychiky, jedná se o kompenzaci (vyrovnání) poškozené s dřívějšími negativními zážitky. Dokazování nepřineslo žádné zjištění o dalších případných negativních prožitků na straně [REDAKCE], vyjma těch, které sama poškozená uvádí, a které se týkají projednávané trestní věci, a které by též mohly odůvodnit vznik shora uvážených zdravotních obtíží, převážně psychického rázu.

Jistá obtíž při posuzování specifické věrohodnosti výpovědi poškozené o vynuceném pohlavním kontaktu s obžalovaným je strohost při popisu detailů sexuálních kontaktů s obžalovaným, případná neochota popisovat podrobně sexuální interakce. Výpověď poškozená je však prosta zveličování, dramatizování prožitků. Jak bylo shora uvedeno, styl výpovědi poškozené je v podstatě shodný, sdělení žádným způsobem nerozšiřuje, její výpověď je prostá kalkulu. Pokud se různým osobám svěřila o sexuálních kontaktech s nevlastním otcem zdrženlivě, zapadá takový styl do výpovědi, kterou měl možnost soud pozorovat. Schopnost popsat podrobně okolnosti sexuální kontaktů s obžalovaným, resp. jistá neochota popisovat podrobně jednání, kterému byla vystavena, souvisí i s tím, jakým způsobem vnímá poškozená osobu agresora. Z dokazování vyplynulo, především z výpovědi samotné poškozené, že to byl obžalovaný coby nevlastní otec, kterého za doby soužití ve

společné domácnosti vnímala pozitivně v tom směru, že v něm našla plnohodnotnou náhradu za otce biologického. Tvrzení poškozené potvrzuje i její matka, která vnímala pozitivně péči bývalého manžela o dceru, stejně se prezentuje i obžalovaný, který se staví prakticky do role jediné osoby, která zajišťovala výchovu všech dětí ve společné domácnosti. Na druhé straně však poškozená jednoznačně negativně hodnotí obžalovaného v souvislosti se sexuálními kontakty. Osobu obžalovaného vnímá napjatě, což prokazuje již shora zmíněný obsah SMS komunikace.

Pokud poškozená popisuje sexuální kontakty s obžalovaným, je nutné při hodnocení strohosti její výpovědi vzít potaz věk v době, kdy se sexuální kontakty odehrávaly, s tím související pohlavní nezkušenost. Četnost sexuálních kontaktů a jejich pravidelnost a kontinuita napovídá, že poškozená mezi nimi nerozlišuje. Konečně nelze pominout, že poškozená zpracovávala zážitky, kterým byla nechtěně podle vlastního tvrzení vystavena, zaujala obranu v podobě vytěsnění, jak bylo prokázáno znaleckým posudkem.

Při hodnocení výpovědi poškozené nelze pominout ty závěry znaleckého posudku, ve kterých je vyhodnocován vztah poškozené k matce, obžalovanému či dalším osobám. Ambivalentní postoj k osobě obžalovaného byl již shora konstatován, včetně příčin takového postoje poškozené k nevlastnímu otci. Vztah k matce je pak vyhodnocen jako zjevně problematický, negativní vnímání matky je dle znalce možno dávat do souvislosti s tím, že matka jí neposkytla dostatečnou oporu, jak očekávala, byla naznačena rivalita. Z výpovědi [REDAKCE] soud skutečně zjistil nebyvalou pasivitu poté, co zjišťuje okolnosti nasvědčující tomu, že její dcera byla objektem sexuálního násilí. Svědkyně [REDAKCE] to vysvětlila tím, že měla sama starosti s rozvodovým řízením, což se soudu nejeví jako plnohodnotná opora dospívající dcery. Za této situace je vysvětlitelný postoj poškozené, která matce pouze naznačí, jakému jednání byla v minulosti vystavena.

Souhrn shora uvedených důkazů, které soud podrobil uvedeným hodnotícím úvahám, dle přesvědčení soudu poskytují dostatečný podklad ve svém komplexu pro závěr, že obžalovaný se dlouhodobě dopouštěl vůči poškozené [REDAKCE] sexuálních ataků, nejprve v podobě osahávání na intimních částech těla, takové kontakty si vynucoval tím, že omezoval možnost obrany poškozené, kterou například zalehl vlastním tělem, či jinak jí zamezil v obraně. Posléze obžalovaný přešel k vykonávání pohlavního styku ve formě soulože, opětovně si takové jednání vynucoval násilím popisovaným poškozenou. Zcela prokázané má soud to, že se tak odehrávalo z větší části před patnáctým rokem věku poškozené, dílem i po dovršení věku patnáct let. Obžalovaný, coby osoba, která byla v každodenním kontaktu s poškozenou, suploval roli biologického otce při výchově a výživě nezletilé, zcela nepochybně znal biologický věk [REDAKCE].

Právní kvalifikace:

Jednání obžalovaného [REDAKCE] soud právně kvalifikoval ve shodě s obžalobou jako pokračující zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst.1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Takového trestného činu se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí, nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku v podobě soulože nebo jiného pohlavního styku srovnatelného se souloží /odst. 2 písm. a)/, na dítěti (odst. 2 písm. b)/, resp. na dítěti mladším patnácti let /odst. 3 písm. a)/

Objektem trestného činu je z uvedené definice právo člověka na svobodné rozhodování o vlastním pohlavním životě. Z násilnění je nejzávažnější trestný čin spáchaný proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Jedná se o jeden z nejzávažnějších a nejvíce traumatizujících trestných činů, který na oběti zanechává dlouhodobé a někdy i doživotní následky, protože zasahuje do tělesné integrity oběti v oblasti intimního života, následky jsou pak především v prožívání postižené osoby.

Pohlavním stykem se rozumí nejen soulož či pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (orální, anální pohlavní styk), ale i jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, stejného nebo různého pohlaví. Může jít například o ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů či o líbání přirození.

Soulož je obecně vymezena jako spojení pohlavních orgánů muže a ženy, tedy mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (pochvy) ženy. Spojením orgánu muže a ženy je znásilnění dokonáno, přičemž k pohlavnímu ukojení pachatele nemusí dojít (R 6/1984).

Trestní zákoník řadí soulož v případě znásilnění jako nejzávažnější formu pohlavního styku, která je spojena s vyšší trestní sazbou a patří společně s pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží mezi zvlášť přitěžující okolnosti (§ 185/2a) tr. zákoníku. Pojem dítě je pro účely trestního práva definován v obecné části trestního zákoníku, konkrétně v ust. § 126, kdy dítětem se rozumí osoba mladší osmnáct let, pokud trestní zákoník nestanoví něco jiného. Právě ust. § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku definuje, vcelku logicky, pro účely znásilnění i pojem dítěte mladší 15 let, a to vzhledem k výrazně vyšší možnosti zranitelnosti takto nedospělých jedinců násilím si vynucení pohlavního styku.

Za násilí se ve smyslu ust. § 185 odst. 1 alinea první považuje použití fyzického násilí ze strany pachatele za účelem překonání odporu oběti, anebo též za účelem zamezení vážně míněného odporu. Násilí je uskutečňováno za účelem dosažení pohlavního styku, má oběť donutit být pachateli po vůli.

V projednávané trestní věci si obžalovaný ██████████ prokazatelně opakovaně vynutil na poškozené ██████████ uskutečnění pohlavního styku, nejprve v podobě osahávání na prsou, hýždí, či zevních pohlavních orgánů, posléze již na poškozené uskutečňoval pohlavní styk ve formě soulože. Takové jednání si sjednával za užití násilí, za které soud považuje i opakované zalehnutí těla poškozená, která vzhledem k fyzické převaze obžalovaného neměla šanci na obranu. Proto soud považuje za věrohodné i tvrzené únikové varianty poškozené, kdy chtěla předejít sexuálnímu kontaktu s obžalovaným (předstírání menstruace, předstírání spánku, přilehnutí do postele k mladší sestře). To vše vyjadřuje pocity poškozené, která nebyla schopna čelit převaze obžalovaného, nadto byla v jeho faktické moci, kdy vykonával dohled nad nezletilou v době nepřítomnosti matky. Všechny tyto aspekty je nutné vnímat jako donucení k strpění pohlavního styku ve smyslu ust. § 185 tr. zákoníku.

Obžalovaný nepochybně jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, současně nepochybně znal věk poškozené v okamžiku, kdy si na ní ukájel pohlavní pud. Soud má proto za prokázané, že obžalovaný se dopustil zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Příčetnost obžalovaného nebyla žádným způsobem snížena, jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, osobnost obžalovaného není zatížena žádnou formou sexuální deviace.

Trest:

Pachatel zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí 5-12 let. Dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení konkrétního druhu a trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým, rodinným a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku soud dále při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem vymezeným v ust. §§ 41 a 42 tr. zákoníku.

Povaha a závažnost spáchaných trestných činů je vyjádřena zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení trestného činu, následky a jeho okolnosti, za kterých byl čin spáchán osobou pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo jeho cílem.

Obžalovaný spáchal trestný čin vysoké společenské škodlivosti, závažnost jeho protiprávního jednání je dána větším počtem dílčích útoků, dobou, po kterou se sexuálního násilí na nezletilé dopouštěl, způsobem spáchání trestného činu, jakož i jeho následky. Obžalovaný páchal sexuálně motivovanou trestnou činnost po dobu několika roků, na osobě zjevně pohlavně nezkušené a nevyzrálé. Následkem jednání obžalovaného došlo k mírnější formě traumatizujících projevů na straně poškozené, přesto následky jsou patrné do současné doby, vztah [REDAKCE] k sexualitě je negativně poznamenán. Obžalovaný zásadním a nezvratným způsobem zasáhl do vývoje poškozené, zejména v oblasti psychické. Obžalovanému polehčuje jediná okolnost v podobě dosavadní trestní bezúhonnosti. Pokud jde o přitěžující okolnosti, nemohl soud pominout, že poškozená byla ve vztahu podřízenosti, resp. jisté formy závislosti, která vyplývala z faktického rodinného modelu soužití. Obžalovaný svého postavení zjevně využil, i to zvyšuje závažnost jeho počínání. Poškozená důvěřovala obžalovanému, byla k němu pozitivně citově vázána, čehož obžalovaný zásadním způsobem ve svůj prospěch zneužil. Obžalovaný si vynutil na poškozené nejzávažnější zásah do její intimity v podobě uskutečnění vynucené soulože, a to opakovaně. Následky na straně poškozené byly ještě v době, kdy bylo zahájeno trestní stíhání. Byť je podáváno, že prožívání poškozené se zklidnilo, jak o tom hovoří nejméně matka [REDAKCE], nelze vyloučit, že se s následky bude poškozená vyrovnávat v delším časovém horizontu. Nelze pominout formu násilně vynuceného pohlavního styku a zjištění, že jednání obžalovaného nebylo zatíženo sexuální deviací. I tyto skutečnosti soud hodnotil v neprospěch obžalovaného.

Odrazem zhodnocení jednání obžalovaného ve smyslu ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku je výše ukládaného trestu. Soud obžalovanému jako prvopachateli trestného činu ukládal trest odnětí svobody v trvání šest a půl roku. Právě s ohledem na dosavadní bezúhonnost a absenci sexuální deviace, je dán předpoklad úspěchu nápravy osoby pachatele trestného činu, proto soud ukládal trest ve spodní polovině zákonného rozpětí. Soud proto s využitím ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil obžalovaného [REDAKCE] do věznice s dozorem, právě vzhledem k příznivé prognóze nápravy.

Náhrada škody:

Poškozená se prostřednictvím zvoleného zmocněnce domáhala odškodnění za utrpěnou bolest v částce 100.000,- Kč, za budoucí ztížení společenského uplatnění v částce 200.000,- Kč a za způsobení nemajetkové újmy v částce 1.000.000,- Kč, celkem byla požadována částka 1.300.000,- Kč. Po skončení dokazování zmocněnec upravil výši nároku na částku 650.000,- Kč s odůvodněním, že soud neakceptoval návrh na opatření znaleckého posudku k vyčíslení bolestného a ztížení společenského uplatnění.

Dle § 43 odst. 1 tr. řádu je za poškozeného považován každý, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma. Za nemajetkovou újmu je nutné považovat takové postižení, které se přímo neprojevuje na majetku poškozené, nejčastěji v osobnostní sféře.

Dle § 3 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník je chráněna důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých. Současně podle stejného ustanovení má každý právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí, nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu.

Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil. Konečně podle § 2958 obč. zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

Znásilnění soud chápe jednoznačně jako zásah do osobnostních (přirozených) práv poškozeného. Je zjevné, že se jedná o zásah do tělesné i duševní integrity oběti. Lze hovořit i o pocitech ztráty důvěry, sebeúcty, svedení apod., což vyplynulo z výpovědi poškozené. Obzvláště to je zjevné u poškozeného v podobě dítěte, které vzhledem k fyzické a psychické nevypěstlosti, není schopno se bránit dospělému útočníkovi, nadto, pokud se tak děje v rodině, kde se dítě cítí v bezpečí, je tím ohrožováno v samotném základu jeho vývoje, ztráta rodinného prostředí nutného k řádnému vývoji nezralého jedince (dítěte) je zjevná. Soud považuje odškodnění uvedených útrap poškozené, spadající do přirozených práv, za nutné. Pro odškodnění bolestného a ztížení společenského uplatnění, neměl soud dostatečná skutková zjištění, proto nemohl vyhovět návrhu zmocněnce na vyhotovení znaleckého posudku k ocenění bolestného a ztížení společenského uplatnění. Pro závěry o výši nemajetkové újmy soud vzal v potaz zejména to, že poškozená byla vystavena sexuálnímu násilí po dobu cca čtyř let. To s sebou nese trvalý a hluboký zásah do důstojnosti, řádném vývoji, i štěstí nezletilé. Soud proto přiznal právo na odškodnění za každý rok ve výši 100.000,- Kč, nadto přiznal poškozené další částku 100.000,- Kč za zjištěné psychické následky spojení zjevně se sexuálním útoky, kterým musela čelit (nеспavost, změny nálad, atd.) Celkem soud přiznal poškozené nemajetkovou újmu v částce 500.000,- Kč, a proto postupem dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost uvedenou částku poškozené nahradit. Co do zbytku uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody v částce 800.000,- Kč, byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice 08. ledna 2016

Mgr. Michal Kubánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Krajčo